

Arrest

nr. 30 976 van 2 september 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 augustus 2006 het Rijk binnen en diende op 19 november 2008 een vierde asielaanvraag in. Op 3 juni 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart tijdens uw vierde asielaanvraag Iraaks staatsburger te zijn van Koerdische origine en afkomstig te zijn van Kirkuk. U verklaart Irak te hebben verlaten in augustus 2003. Hierna verbleef u in Iran.

Op 08/08/2006 kwam u aan in België alwaar u diezelfde dag een eerste keer asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten, en dit onder een andere nationaliteit. U verklaarde namelijk toen dat u een Iraans staatsburger was. Op 14/11/2007 besloot het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dit op grond van uw bedrieglijke verklaringen en uw gebrek aan bewijsstukken ter staving van uw identiteit en vervolgingsvrees. Hiertegen diende u

een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RVV), die eveneens besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 22/02/2008.

U diende, nog steeds als Iraniër, een tweede asielaanvraag in op 21/05/2008 die door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een weigering tot in overweging name van uw asielaanvraag op 17/06/2008.

U diende, eveneens als Iraniër, een derde asielaanvraag in op 19/09/2008 die door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een weigering tot in overweging name van uw asielaanvraag op 13/11/2008.

Na een politiecontrole in het treinstation van Sint-Truiden, besloot u naar eigen zeggen om uiteindelijk de waarheid te vertellen aan de Belgische autoriteiten over uw afkomst en vroeg u een vierde maal asiel aan op 19/11/2008, ditmaal als Irakees, afkomstig uit Kirkuk. U stelt de Iraakse nationaliteit te hebben en uw ganse leven te hebben gewoond in Kirkuk, in de wijk Rahim Awa. Tijdens de intifada in 1991 werd uw familie slachtoffer van de arabiseringspolitiek en bent u samen met uw familie gevlucht naar Iran. Na een maand in een vluchtelingenkamp te zijn gebleven, keerde u met uw familie terug naar uw huis in Kirkuk. De gronden van de familie zouden door het Saddamregime zijn afgenomen maar u zou terug naar uw familiaal huis zijn gaan wonen. U zou sindsdien slechts af en toe gaan werken zijn. In juni 2003 vroeg uw vriend Mohammad Nigro u om uw grond te mogen gebruiken als opslagplaats voor zijn goederen. Hij stockeerde tweemaal in juli en eenmaal in augustus goederen op uw grond, en tijdens deze laatste opslagperiode kreeg u problemen. U werd telefonisch door uw vader op de hoogte gebracht dat de politie een huiszoeking had gedaan bij u thuis en dat ze op zoek zijn naar u en uw vriend Mohammed Nigro. Een tijdje later stonden politiepatrouilles op uw stuk grond en haalden munitie uit de opslagplaats. Uit vrees dat de politie uw onschuld niet zou willen geloven, besloot u om Irak te verlaten en in Iran te gaan wonen. Gezien de politie nog regelmatig komt vragen naar u besloot u om door te reizen naar Europa en niet meer naar Irak terug te keren. Van augustus 2003 tot juli 2006 verbleef u in Iran, u werkte er onder andere in Bander Boushehr. U zou zowel door de Iraakse overheid als door de PUK en KDP gezocht worden als terrorist. Drie dagen na uw vertrek uit Irak werd uw vader meegenomen door de politie. Toen u in België kwam zou u uit schrik te worden teruggestuurd naar Irak, hebben gelogen over uw afkomst. U vreesde namelijk voor persoonlijke vervolging door het Iraakse regime bij een eventuele gedwongen terugkeer alsook voor represailles tegen uw familie die nog in Irak woonde. Er werden verschillende arrestatiebevelen tegen u uitgevaardigd in 2003, 2004 en 2005 maar uw familie zou deze hebben vernietigd, behalve de laatste die ze naar u in België opstuurden.

Als nieuwe documenten legt u een originele Iraakse identiteitskaart voor, een origineel Iraaks nationaliteitsbewijs, een origineel woonstattest, een origineel arrestatiebevel en DHL enveloppe.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiernavolgende redenen.

Zo moet worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen omtrent uw beweerde herkomst uit Irak. U verklaart bij uw vierde asielaanvraag geboren en getogen te zijn in Kirkuk. U zou er gewoond hebben in de wijk Rahim Awa samen met uw familie en dit tot aan uw vertrek uit Irak in 2003. Enkel in 1991 zou u en uw familie een maand in Iran hebben verbleven (gehoorverslag CGVS vierde asielaanvraag p.3).

Vooreerst dient hieromtrent te worden opgemerkt dat u een originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegt en hierbij verklaart dat deze voorgelegde documenten zeker origineel zijn (gehoorverslag CGVS vierde asielaanvraag p.4). Na onderzoek is evenwel gebleken dat uw voorgelegde Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs vervalste documenten zijn. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Dit doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien kan hierdoor uw ware identiteit en herkomst niet worden vastgesteld; integendeel, het voorleggen van valse identiteitsdocumenten doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en dus ook van uw beweerde afkomst uit, en verblijf in Kirkuk tot 2003.

De twijfels worden uiteraard nog versterkt door het feit dat u bij uw eerste drie asielaanvragen loog over uw afkomst. U verklaart, na drie eerdere asielaanvragen te hebben gelogen over uw afkomst en asielrelaas, nu uiteindelijk te hebben besloten om toch de waarheid te zeggen. Zo zou u altijd schrik hebben gehad om te worden teruggestuurd naar Irak en daarom zou u bij uw eerdere drie asielaanvragen hebben gelogen over uw nationaliteit (gehoorverslag CGVS vierde asielaanvraag p.3). Echter, uw verklaringen hieromtrent zijn weinig aannemelijk gezien u naar België bent gekomen om bij de Belgische autoriteiten bescherming te vragen. Bijgevolg kan dan van u verwacht worden dat u al bij uw eerste asielaanvraag volledig de waarheid zegt opdat de Belgische autoriteiten uw nood aan bescherming zouden kunnen beoordelen. Het tot driemaal toe voorwenden van een valse nationaliteit en asielrelaas om vervolgens bij een vierde asielaanvraag nogmaals valse

identiteitsdocumenten voorleggen, doet compleet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien wordt deze ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde afkomst nogmaals versterkt door volgende vaststellingen. Zo blijkt u niet op de hoogte te zijn van de in omloop zijnde geldbiljetten in augustus 2003, namelijk tot aan uw voorgehouden vertrek. U verklaart dat de volgende biljetten er in omloop waren : 5, 25, 50, 100, 1000, 5000, 10000, 250000 dinar. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie zich in het dossier bevindt, blijkt echter dat uw verklaringen hieromtrent foutief zijn. Verder is het uiterst merkwaardig dat u niet in staat blijkt het volledige adres weer te geven alwaar u uw ganse uw leven hebt gewoond. Zo verklaart u dat u uw huisnummer bent vergeten (gehoorverslag CGVS p.2). Deze verklaringen versterken nogmaals bovenvermeld vermoeden van afkomstfraude. Ook blijkt u onvoldoende op de hoogte te zijn van de geografische kenmerken van uw beweerde regio van afkomst. Zo blijkt u geen enkele belangrijke straatnaam te kunnen opnoemen uit Rahim Awa (gehoorverslag CGVS p.2 en p.8). Verder blijkt u niet de benaming te kennen van de beide delen waaruit Kirkuk bestaat (gehoorverslag CGVS p.8) en evenmin blijkt u ooit gehoord te hebben van de wijk Hay El Baath (gehoorverslag CGVS p.5). Het is merkwaardig dat iemand die beweert geboren en getogen te zijn in Kirkuk niet op de hoogte blijkt te zijn van deze algemene geografische kenmerken betreffende uw beweerde regio van afkomst. Dit laatste versterkt nogmaals het bovenvermelde vermoeden van afkomstfraude.

Verder verklaart u van een bekende stam in Kirkuk afkomstig te zijn maar als gevraagd wordt naar de naam van het stamhoofd blijkt u hiervan niet op de hoogte te zijn, hetgeen eveneens vragen doet rijzen over uw beweerde afkomst (gehoorverslag CGVS p.5). Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u heel summier en algemeen antwoordt op de vragen die u tot viermaal toe werden gesteld over de veiligheidssituatie in uw wijk na de val van het Baathregime (gehoorverslag CGVS p.4). Nadat specifiek naar de veiligheidsomstandigheden in uw dagelijks leven werd gevraagd, verklaart u dat de algemene veiligheid er al altijd slecht is geweest. Nadat naar meer concrete voorbeelden van deze onveiligheid sinds de val werd gevraagd, haalt u vaag een voorbeeld aan van een ontploffing in juli 2003 tegen het politiekantoor in Rahim Awa, zonder verdere details. Deze weinig doorleefde verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw wijk sinds de val, doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf en afkomst in Kirkuk.

Met betrekking tot uw andere voorgelegde documenten, namelijk een attest van woonst, een arrestatiebevel en de DHL enveloppe waarmee deze documenten vanuit Erbil werden opgestuurd, dient te worden opgemerkt dat het louter neerleggen van deze documenten niet van die aard is om de vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw afkomst uit Kirkuk in een ander daglicht te plaatsen. Zo kan door het neerleggen van een valse Iraakse identiteitskaart en een vals Iraaks nationaliteitsbewijs uw ware identiteit niet worden vastgesteld en evenmin kan worden gesteld dat u werkelijk de persoon zou zijn die op het woonstattest en op het arrestatiebevel wordt vermeld. Bijgevolg wijzigen deze overige voorgelegde documenten niets aan de ernstige twijfels omtrent uw beweerde regio van afkomst.

Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat u, met de nieuwe elementen voor uw vierde asielaanvraag, er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art.1, par.A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 aannemelijk te maken. U slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangezien het CGVS stelt dat er ernstige twijfels zijn omtrent uw afkomst uit Kirkuk, kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, gezien uw afkomst uit Centraal Irak bijgevolg niet kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van “de artikelen 2 +3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker dient voor een vierde maal een asielaanvraag in.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat de aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekende partij moet een poging ondernemen om het relaas te staven. Het is essentieel dat een asielzoeker van bij het indienen van een asielaanvraag zijn motieven duidelijk en volledig weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Verzoeker verklaart dat hij bij zijn vorige asielaanvragen gelogen heeft over zijn nationaliteit en hij *"namelijk geen Koerd uit Iran, maar een Koerd uit Irak"* is. (zie vragenlijst DVZ, vraag 36) Het is niet aannemelijk dat verzoeker zonder redelijke en overtuigende toelichting tot driemaal toe de Iraanse nationaliteit voorlegt. De identiteit en nationaliteit zijn in elke gerechtelijke procedure van essentieel belang. In het bijzonder wanneer internationale bescherming gevraagd wordt omwille van een vervolging in het land waarvan men de nationaliteit heeft. Verzoekers geloofwaardigheid is fundamenteel aangetast.

3.3. Verzoeker beweert de Iraakse nationaliteit te hebben en legt ter staving van hiervan een Iraakse identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs neer. Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat deze documenten vervalst zijn. Dat de valsheid van de stukken bij verzoeker *"als een schok"* aankomt en hij *"wenst te benadrukken dat hij geen enkele uitstaans heeft met bewuste, opzettelijke vervalsingen van documenten"* is geenszins een nuttige verklaring. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker bij zijn vierde asielrelaas, en hij aldus genoegzaam bekend is met de asielprocedure, bedrieglijke documenten neerlegt omtrent de essentie van zijn gewijzigde versie. Dat de neergelegde identiteitskaart van 2001 dateert en dat verzoeker voordien ook een Iraakse identiteitsdocument bezat kan de vervalsing van het neergelegde document niet herstellen. Voor zover verzoeker de Iraakse nationaliteit had, is het niet aannemelijk dat hij dit niet kan aantonen.

3.3.1. Dit klemt te meer nu verzoeker op het CGVS geen antwoord kon geven op elementaire vragen over zijn voorgehouden streek van afkomst. Verzoeker meent dat het CGVS hierover een manifeste beoordelingsfout begaat en verwijt het CGVS geen rekening te hebben gehouden met “*talrijke correcte antwoorden*”, noch met “*met het tijdsverloop (bijna zes jaren!) sinds hij Irak had verlaten*”. Verzoekers advocaat meent ter terechtzitting dat zijn cliënt een bijzonder geografische bekendheid vertoonde.

3.3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit Kirkuk, maar hij blijkt niet op de hoogte te zijn van zaken die redelijkerwijze tot de basiskennis behoren, waaronder de in omloop zijnde geldbiljetten, de naam van zijn beweerd eigen stamleider en zijn volledig privé-adres in Kirkuk. Dit laatste is ten eerste bevreemdend aangezien ter terechtzitting blijkt dat verzoekers huisnummer op het neergelegde domicilieattest staat en aldus kan worden besloten dat verzoeker evenmin bekend is met de documenten die hijzelf neerlegt. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien duidelijk dat verzoeker eenvoudige vragen tracht te omzeilen door onnodige informatie te geven. (zie bijvoorbeeld gehoorverslag CGVS p.2: *noem een belangrijke straat in nieuwe deel van Rahim awa? Er is een str. Die loopt tot lhwaan rotonde richting Hawler, als iemand van Hawler komt ligt die aan zijn linkse kant als hij nr Kirkuk rijdt, er is een benzinstation, en er is een medisch centrum, etc* of p. 5: “*Welke str tuss arafa en rahim awa? Str loopt tot ihwaan rotonde en beetje verder ligt arafa*” of nog p. 8: *Noem bekende straat of plein in uw wijk? Pretpark is bekend, pepsi bedrijf, gas en appels bedrijf is bekend.*” Op de vraag hoe de algemene situatie was in zijn wijk na de val van het regime antwoordde hij: “*In politiebureau die naast Afwan rotonde lag, was vroeger bureau van baath partij, politiebureau van rahim awa vor de val lag naast Al Tapa brug (...)*” Verzoeker citeert een deel van het gehoorverslag maar toont niet aan welke antwoorden wel juist zijn terwijl uit de vraagstelling blijkt dat verzoekers antwoorden niet correct zijn (“*CG: Noem wijken op die aan zelfde kant van rivier liggen vlakbij rahim awa? KV: Imam qasem, rasgari. CG: Ik bedoel de wijken rond rahim awa. KV: Sordje, askari, musalla, hadjadj, qadesiyel ste en 2°*”) en de ambtenaar van het CGVS dit aangeeft zodat verzoeker zich nog kan corrigeren [*CG: Welke van deze wijken liggen vlak naast rahim awa?*]. Verzoeker antwoordt uiteindelijk “*Arafa ligt tegenover rahim awa W.*” terwijl de vraag was welke wijk “ernaast” ligt. Uit het gegeven dat verzoeker niet in staat is om één belangrijke straat in zijn wijk op te noemen kan geenszins een bijzondere bekendheid met zijn voorgehouden leefomgeving blijken.

3.3.3. Verzoeker faalt zowel naar de inhoud van zijn asielrelaas als naar de vorm van de neergelegde documenten zodat zijn verklaringen bedrieglijk voorkomen. In het licht van zijn voorgehouden Iraanse afkomst in zijn drie eerdere asielaanvragen en gezien bovenstaande vaststellingen omtrent zijn documenten en zijn verklaringen, hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers beweerd Iraakse afkomst en bijgevolg ook niet aan zijn voorgehouden problemen in Irak.

3.4. De overige documenten zijn niet van die aard de Raad in andere zin te doen besluiten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker wijst erop dat hij niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen en dat “*diverse rapporten van Amnesty International*” duiden op “*het groeiend aantal doodstraffen in Irak*”. Voorts wijst hij op het feit dat hij bij terugkeer slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing zoals melding wordt gemaakt in “*diverse rapporten*”. Tenslotte verwijst verzoeker naar de algemene veiligheidssituatie in Kirkuk, die “*op heden nog steeds niet veilig en stabiel genoeg is*”.

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Gelet op verzoekers neergelegde valse identiteitsdocumenten, alsook verzoekers gebrek aan elementaire kennis over enkele eenvoudige aspecten van de dagelijkse realiteit uit die tijd in Kirkuk, maakt verzoeker niet aannemelijk uit Irak afkomstig te zijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Irak of Iraaks Koerdistan. Zijn beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 september 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK